ประวัติของแม่ตาย พ่อหลวงเจริญวัง เล่ม 1

ตามที่ได้เล่าถึงประวัติของพวกแม่ลาย ที่บ้านกะปิ.

พ่อหลวงเจริญวัง มีอายุ 55 ปีในปัจจุบัน. ท่านเป็นเชื้อสายของแม่ลาย.

ท่านเล่าว่า ประมาณ 241 ปีมาแล้ว ที่ได้มีการอพยพของแม่ลายมาอยู่ในประเทศไทย. แต่ไม่รู้ว่าอยู่ในแขวงแห่งไหนของไทย. แต่ท่านเล่าให้ฟังว่าตอนนั้นพ่อหลวงยังไม่ได้เกิด. ปู่ของท่านเป็นคนที่เกิดในประเทศไทย. ปู่เป็นคนที่เกิดมาแล้วมีภรรยาคนเดียว และเป็นคนที่ดื่มสุราเป็นประจำ. และลูกชายคนนี้ก็ได้ดื่มสุราเหมือนกับพ่อของเขา. เมื่อปู่ของท่านอายุได้ 60 ปี. ปู่ของท่านก็ได้เสียชีวิตลง. ส่วนย่าของท่านนั้นได้เสียชีวิตไปก่อนแล้ว. ตอนที่ปู่ของท่านเสียชีวิตนั้น ท่านยังเป็นเด็กอยู่. ท่านจึงไม่รู้ว่าปู่ของท่านเสียชีวิตด้วยโรคอะไร. ท่านรู้แต่ว่าปู่ของท่านเสียชีวิตลงเพราะดื่มสุรามากเกินไป. ปู่ของท่านมีลูกชายด้วยกันทั้งหมด 3 คน. ลูกชายคนที่ 1 ชื่อว่า ลุงเจริญ. ลูกชายคนที่ 2 ชื่อว่า ลุงเจริญ. และลูกชายคนที่ 3 ชื่อว่า พ่อหลวงเจริญวัง. ลูกชายทั้ง 3 คนนี้ ได้เกิดในประเทศไทย. ลูกชายทั้ง 3 คนนี้ ได้เกิดมาจากแม่คนเดียวกัน. ลูกชายทั้ง 3 คนนี้ ได้เกิดมาจากแม่ที่เป็นคนเชื้อสายแม่ลาย. ลูกชายทั้ง 3 คนนี้ ได้เกิดมาจากแม่ที่เป็นคนเชื้อสายแม่ลาย. ลูกชายทั้ง 3 คนนี้ ได้เกิดมาจากแม่ที่เป็นคนเชื้อสายแม่ลาย.

ผู้ทางสามีบ่ได้เท่าใด แต่ลืมกินกันสนิทบ่ขาย แลว. ทั้งหลี่ ผู้ชายว่าเรือน ขาย และสมัยนั้นผู้หญิงบ่ได้เรียนหนังสือ แลจึงเป็นอย่างนี้. แลมีอีกคนหนึ่งชื่อ ทองสุข (สมัยนี้ว่า) เป็นพ่าสาวอีกแม่ว่า. ปากหนาอย่าง. และปากหนาที่สุดว่า. (ลาสั้น) แม่ว่า. และคนที่ ๓ ปู่. และเมื่อผู้ว่าปากหนาอย่างนี้ ก็ทำให้ ตุ๊กตาสวยนั้นเสียใจ ร้องไห้ และบอกกับพ่อแม่ว่าอย่าให้ไปเรียนเลย แลพ่อแม่ก็ยอมตาม. แต่บ่แน่ใจว่าเขาเป็นพวกที่ไม่ชอบหน้าผู้หญิงสาว. เพราะอาจจะมีสาวบ้านอื่นมาชอบพ่อแม่ และเขาชื่นชอบ. ทั้งหลี่ ชื่อว่า. ชอบหาเรื่องว่าคนอื่น. แม้ตอนสาวก็เป็นอย่างนี้ ตอนแก่ก็ยังเป็นอยู่. และบ่มีคนอื่นอยู่แวดล้อมมี. ลูกสาวหนีไปแต่งงาน ก็ไม่ยอมรับ. และหนีลูกชายคนโตไปอยู่กับลูกชายคนเล็ก. และเมื่อพ่อเขาตาย แลลูกเป็นเมียที่ตุ๊กตาสวยนั้นดูแลพ่อเขาอยู่. เพราะผู้เมียลูกชายคนโตบ่มีลูกด้วย. และพ่อ. ก็แต่งหาเมียน้อยอยู่ที่บ้านนั้นเอง เป็นเมียที่ ๓ ของพ่อ. เมียน้อยนี้ก็เป็นคนบ้านเดียวกันกับพ่อ. และเมียน้อยนี้ก็ไม่ชอบหน้าเมียหลวงเหมือนกัน. ทั้งสองคนนี้ก็ทะเลาะกันอยู่ตลอดเวลา. และเมียหลวงก็ไม่ชอบหน้าลูกเมียน้อยด้วย. ลูกเมียน้อยก็ไม่ชอบหน้าเมียหลวงด้วย

ไม่ได้ ตอนนั้นเขาไม่ได้ไปเรียนที่ไหน ทำงานอยู่ที่นี่ ตอนนั้นเขาอายุ
ประมาณ ๒๐ กว่าๆ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐ ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐ ๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐ ๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐ ๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐ ๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐ ๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐ ๓๐๑ ๓๐๒ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ ๓๐๗ ๓๐๘ ๓๐๙ ๓๑๐ ๓๑๑ ๓๑๒ ๓๑๓ ๓๑๔ ๓๑๕ ๓๑๖ ๓๑๗ ๓๑๘ ๓๑๙ ๓๒๐ ๓๒๑ ๓๒๒ ๓๒๓ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๒๖ ๓๒๗ ๓๒๘ ๓๒๙ ๓๓๐ ๓๓๑ ๓๓๒ ๓๓๓ ๓๓๔ ๓๓๕ ๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙ ๓๔๐ ๓๔๑ ๓๔๒ ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐ ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐ ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐ ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐ ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐ ๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐ ๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐ ๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐ ๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐ ๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐ ๕๐๑ ๕๐๒ ๕๐๓ ๕๐๔ ๕๐๕ ๕๐๖ ๕๐๗ ๕๐๘ ๕๐๙ ๕๑๐ ๕๑๑ ๕๑๒ ๕๑๓ ๕๑๔ ๕๑๕ ๕๑๖ ๕๑๗ ๕๑๘ ๕๑๙ ๕๒๐ ๕๒๑ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕ ๕๒๖ ๕๒๗ ๕๒๘ ๕๒๙ ๕๓๐ ๕๓๑ ๕๓๒ ๕๓๓ ๕๓๔ ๕๓๕ ๕๓๖ ๕๓๗ ๕๓๘ ๕๓๙ ๕๔๐ ๕๔๑ ๕๔๒ ๕๔๓ ๕๔๔ ๕๔๕ ๕๔๖ ๕๔๗ ๕๔๘ ๕๔๙ ๕๕๐ ๕๕๑ ๕๕๒ ๕๕๓ ๕๕๔ ๕๕๕ ๕๕๖ ๕๕๗ ๕๕๘ ๕๕๙ ๕๖๐ ๕๖๑ ๕๖๒ ๕๖๓ ๕๖๔ ๕๖๕ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘ ๕๖๙ ๕๗๐ ๕๗๑ ๕๗๒ ๕๗๓ ๕๗๔ ๕๗๕ ๕๗๖ ๕๗๗ ๕๗๘ ๕๗๙ ๕๘๐ ๕๘๑ ๕๘๒ ๕๘๓ ๕๘๔ ๕๘๕ ๕๘๖ ๕๘๗ ๕๘๘ ๕๘๙ ๕๙๐ ๕๙๑ ๕๙๒ ๕๙๓ ๕๙๔ ๕๙๕ ๕๙๖ ๕๙๗ ๕๙๘ ๕๙๙ ๖๐๐ ๖๐๑ ๖๐๒ ๖๐๓ ๖๐๔ ๖๐๕ ๖๐๖ ๖๐๗ ๖๐๘ ๖๐๙ ๖๑๐ ๖๑๑ ๖๑๒ ๖๑๓ ๖๑๔ ๖๑๕ ๖๑๖ ๖๑๗ ๖๑๘ ๖๑๙ ๖๒๐ ๖๒๑ ๖๒๒ ๖๒๓ ๖๒๔ ๖๒๕ ๖๒๖ ๖๒๗ ๖๒๘ ๖๒๙ ๖๓๐ ๖๓๑ ๖๓๒ ๖๓๓ ๖๓๔ ๖๓๕ ๖๓๖ ๖๓๗ ๖๓๘ ๖๓๙ ๖๔๐ ๖๔๑ ๖๔๒ ๖๔๓ ๖๔๔ ๖๔๕ ๖๔๖ ๖๔๗ ๖๔๘ ๖๔๙ ๖๕๐ ๖๕๑ ๖๕๒ ๖๕๓ ๖๕๔ ๖๕๕ ๖๕๖ ๖๕๗ ๖๕๘ ๖๕๙ ๖๖๐ ๖๖๑ ๖๖๒ ๖๖๓ ๖๖๔ ๖๖๕ ๖๖๖ ๖๖๗ ๖๖๘ ๖๖๙ ๖๗๐ ๖๗๑ ๖๗๒ ๖๗๓ ๖๗๔ ๖๗๕ ๖๗๖ ๖๗๗ ๖๗๘ ๖๗๙ ๖๘๐ ๖๘๑ ๖๘๒ ๖๘๓ ๖๘๔ ๖๘๕ ๖๘๖ ๖๘๗ ๖๘๘ ๖๘๙ ๖๙๐ ๖๙๑ ๖๙๒ ๖๙๓ ๖๙๔ ๖๙๕ ๖๙๖ ๖๙๗ ๖๙๘ ๖๙๙ ๗๐๐ ๗๐๑ ๗๐๒ ๗๐๓ ๗๐๔ ๗๐๕ ๗๐๖ ๗๐๗ ๗๐๘ ๗๐๙ ๗๑๐ ๗๑๑ ๗๑๒ ๗๑๓ ๗๑๔ ๗๑๕ ๗๑๖ ๗๑๗ ๗๑๘ ๗๑๙ ๗๒๐ ๗๒๑ ๗๒๒ ๗๒๓ ๗๒๔ ๗๒๕ ๗๒๖ ๗๒๗ ๗๒๘ ๗๒๙ ๗๓๐ ๗๓๑ ๗๓๒ ๗๓๓ ๗๓๔ ๗๓๕ ๗๓๖ ๗๓๗ ๗๓๘ ๗๓๙ ๗๔๐ ๗๔๑ ๗๔๒ ๗๔๓ ๗๔๔ ๗๔๕ ๗๔๖ ๗๔๗ ๗๔๘ ๗๔๙ ๗๕๐ ๗๕๑ ๗๕๒ ๗๕๓ ๗๕๔ ๗๕๕ ๗๕๖ ๗๕๗ ๗๕๘ ๗๕๙ ๗๖๐ ๗๖๑ ๗๖๒ ๗๖๓ ๗๖๔ ๗๖๕ ๗๖๖ ๗๖๗ ๗๖๘ ๗๖๙ ๗๗๐ ๗๗๑ ๗๗๒ ๗๗๓ ๗๗๔ ๗๗๕ ๗๗๖ ๗๗๗ ๗๗๘ ๗๗๙ ๗๘๐ ๗๘๑ ๗๘๒ ๗๘๓ ๗๘๔ ๗๘๕ ๗๘๖ ๗๘๗ ๗๘๘ ๗๘๙ ๗๙๐ ๗๙๑ ๗๙๒ ๗๙๓ ๗๙๔ ๗๙๕ ๗๙๖ ๗๙๗ ๗๙๘ ๗๙๙ ๘๐๐ ๘๐๑ ๘๐๒ ๘๐๓ ๘๐๔ ๘๐๕ ๘๐๖ ๘๐๗ ๘๐๘ ๘๐๙ ๘๑๐ ๘๑๑ ๘๑๒ ๘๑๓ ๘๑๔ ๘๑๕ ๘๑๖ ๘๑๗ ๘๑๘ ๘๑๙ ๘๒๐ ๘๒๑ ๘๒๒ ๘๒๓ ๘๒๔ ๘๒๕ ๘๒๖ ๘๒๗ ๘๒๘ ๘๒๙ ๘๓๐ ๘๓๑ ๘๓๒ ๘๓๓ ๘๓๔ ๘๓๕ ๘๓๖ ๘๓๗ ๘๓๘ ๘๓๙ ๘๔๐ ๘๔๑ ๘๔๒ ๘๔๓ ๘๔๔ ๘๔๕ ๘๔๖ ๘๔๗ ๘๔๘ ๘๔๙ ๘๕๐ ๘๕๑ ๘๕๒ ๘๕๓ ๘๕๔ ๘๕๕ ๘๕๖ ๘๕๗ ๘๕๘ ๘๕๙ ๘๖๐ ๘๖๑ ๘๖๒ ๘๖๓ ๘๖๔ ๘๖๕ ๘๖๖ ๘๖๗ ๘๖๘ ๘๖๙ ๘๗๐ ๘๗๑ ๘๗๒ ๘๗๓ ๘๗๔ ๘๗๕ ๘๗๖ ๘๗๗ ๘๗๘ ๘๗๙ ๘๘๐ ๘๘๑ ๘๘๒ ๘๘๓ ๘๘๔ ๘๘๕ ๘๘๖ ๘๘๗ ๘๘๘ ๘๘๙ ๘๙๐ ๘๙๑ ๘๙๒ ๘๙๓ ๘๙๔ ๘๙๕ ๘๙๖ ๘๙๗ ๘๙๘ ๘๙๙ ๙๐๐ ๙๐๑ ๙๐๒ ๙๐๓ ๙๐๔ ๙๐๕ ๙๐๖ ๙๐๗ ๙๐๘ ๙๐๙ ๙๑๐ ๙๑๑ ๙๑๒ ๙๑๓ ๙๑๔ ๙๑๕ ๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐ ๙๒๑ ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖ ๙๒๗ ๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐ ๙๓๑ ๙๓๒ ๙๓๓ ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘ ๙๓๙ ๙๔๐ ๙๔๑ ๙๔๒ ๙๔๓ ๙๔๔ ๙๔๕ ๙๔๖ ๙๔๗ ๙๔๘ ๙๔๙ ๙๕๐ ๙๕๑ ๙๕๒ ๙๕๓ ๙๕๔ ๙๕๕ ๙๕๖ ๙๕๗ ๙๕๘ ๙๕๙ ๙๖๐ ๙๖๑ ๙๖๒ ๙๖๓ ๙๖๔ ๙๖๕ ๙๖๖ ๙๖๗ ๙๖๘ ๙๖๙ ๙๗๐ ๙๗๑ ๙๗๒ ๙๗๓ ๙๗๔ ๙๗๕ ๙๗๖ ๙๗๗ ๙๗๘ ๙๗๙ ๙๘๐ ๙๘๑ ๙๘๒ ๙๘๓ ๙๘๔ ๙๘๕ ๙๘๖ ๙๘๗ ๙๘๘ ๙๘๙ ๙๙๐ ๙๙๑ ๙๙๒ ๙๙๓ ๙๙๔ ๙๙๕ ๙๙๖ ๙๙๗ ๙๙๘ ๙๙๙ ๑๐๐๐ ๑๐๐๑ ๑๐๐๒ ๑๐๐๓ ๑๐๐๔ ๑๐๐๕ ๑๐๐๖ ๑๐๐๗ ๑๐๐๘ ๑๐๐๙ ๑๐๑๐ ๑๐๑๑ ๑๐๑๒ ๑๐๑๓ ๑๐๑๔ ๑๐๑๕ ๑๐๑๖ ๑๐๑๗ ๑๐๑๘ ๑๐๑๙ ๑๐๒๐ ๑๐๒๑ ๑๐๒๒ ๑๐๒๓ ๑๐๒๔ ๑๐๒๕ ๑๐๒๖ ๑๐๒๗ ๑๐๒๘ ๑๐๒๙ ๑๐๓๐ ๑๐๓๑ ๑๐๓๒ ๑๐๓๓ ๑๐๓๔ ๑๐๓๕ ๑๐๓๖ ๑๐๓๗ ๑๐๓๘ ๑๐๓๙ ๑๐๔๐ ๑๐๔๑ ๑๐๔๒ ๑๐๔๓ ๑๐๔๔ ๑๐๔๕ ๑๐๔๖ ๑๐๔๗ ๑๐๔๘ ๑๐๔๙ ๑๐๕๐ ๑๐๕๑ ๑๐๕๒ ๑๐๕๓ ๑๐๕๔ ๑๐๕๕ ๑๐๕๖ ๑๐๕๗ ๑๐๕๘ ๑๐๕๙ ๑๐๖๐ ๑๐๖๑ ๑๐๖๒ ๑๐๖๓ ๑๐๖๔ ๑๐๖๕ ๑๐๖๖ ๑๐๖๗ ๑๐๖๘ ๑๐๖๙ ๑๐๗๐ ๑๐๗๑ ๑๐๗๒ ๑๐๗๓ ๑๐๗๔ ๑๐๗๕ ๑๐๗๖ ๑๐๗๗ ๑๐๗๘ ๑๐๗๙ ๑๐๘๐ ๑๐๘๑ ๑๐๘๒ ๑๐๘๓ ๑๐๘๔ ๑๐๘๕ ๑๐๘๖ ๑๐๘๗ ๑๐๘๘ ๑๐๘๙ ๑๐๙๐ ๑๐๙๑ ๑๐๙๒ ๑๐๙๓ ๑๐๙๔ ๑๐๙๕ ๑๐๙๖ ๑๐๙๗ ๑๐๙๘ ๑๐๙๙ ๑๑๐๐ ๑๑๐๑ ๑๑๐๒ ๑๑๐๓ ๑๑๐๔ ๑๑๐๕ ๑๑๐๖ ๑๑๐๗ ๑๑๐๘ ๑๑๐๙ ๑๑๑๐ ๑๑๑๑ ๑๑๑๒ ๑๑๑๓ ๑๑๑๔ ๑๑๑๕ ๑๑๑๖ ๑๑๑๗ ๑๑๑๘ ๑๑๑๙ ๑๑๒๐ ๑๑๒๑ ๑๑๒๒ ๑๑๒๓ ๑๑๒๔ ๑๑๒๕ ๑๑๒๖ ๑๑๒๗ ๑๑๒๘ ๑๑๒๙ ๑๑๓๐ ๑๑๓๑ ๑๑๓๒ ๑๑๓๓ ๑๑๓๔ ๑๑๓๕ ๑๑๓๖ ๑๑๓๗ ๑๑๓๘ ๑๑๓๙ ๑๑๔๐ ๑๑๔๑ ๑๑๔๒ ๑๑๔๓ ๑๑๔๔ ๑๑๔๕ ๑๑๔๖ ๑๑๔๗ ๑๑๔๘ ๑๑๔๙ ๑๑๕๐ ๑๑๕๑ ๑๑๕๒ ๑๑๕๓ ๑๑๕๔ ๑๑๕๕ ๑๑๕๖ ๑๑๕๗ ๑๑๕๘ ๑๑๕๙ ๑๑๖๐ ๑๑๖๑ ๑๑๖๒ ๑๑๖๓ ๑๑๖๔ ๑๑๖๕ ๑๑๖๖ ๑๑๖๗ ๑๑๖๘ ๑๑๖๙ ๑๑๗๐ ๑๑๗๑ ๑๑๗๒ ๑๑๗๓ ๑๑๗๔ ๑๑๗๕ ๑๑๗๖ ๑๑๗๗ ๑๑๗๘ ๑๑๗๙ ๑๑๘๐ ๑๑๘๑ ๑๑๘๒ ๑๑๘๓ ๑๑๘๔ ๑๑๘๕ ๑๑๘๖ ๑๑๘๗ ๑๑๘๘ ๑๑๘๙ ๑๑๙๐ ๑๑๙๑ ๑๑๙๒ ๑๑๙๓ ๑๑๙๔ ๑๑๙๕ ๑๑๙๖ ๑๑๙๗ ๑๑๙๘ ๑๑๙๙ ๑๒๐๐ ๑๒๐๑ ๑๒๐๒ ๑๒๐๓ ๑๒๐๔ ๑๒๐๕ ๑๒๐๖ ๑๒๐๗ ๑๒๐๘ ๑๒๐๙ ๑๒๑๐ ๑๒๑๑ ๑๒๑๒ ๑๒๑๓ ๑๒๑๔ ๑๒๑๕ ๑๒๑๖ ๑๒๑๗ ๑๒๑๘ ๑๒๑๙ ๑๒๒๐ ๑๒๒๑ ๑๒๒๒ ๑๒๒๓ ๑๒๒๔ ๑๒๒๕ ๑๒๒๖ ๑๒๒๗ ๑๒๒๘ ๑๒๒๙ ๑๒๓๐ ๑๒๓๑ ๑๒๓๒ ๑๒๓๓ ๑๒๓๔ ๑๒๓๕ ๑๒๓๖ ๑๒๓๗ ๑๒๓๘ ๑๒๓๙ ๑๒๔๐ ๑๒๔๑ ๑๒๔๒ ๑๒๔๓ ๑๒๔๔ ๑๒๔๕ ๑๒๔๖ ๑๒๔๗ ๑๒๔๘ ๑๒๔๙ ๑๒๕๐ ๑๒๕๑ ๑๒๕๒ ๑๒๕๓ ๑๒๕๔ ๑๒๕๕ ๑๒๕๖ ๑๒๕๗ ๑๒๕๘ ๑๒๕๙ ๑๒๖๐ ๑๒๖๑ ๑๒๖๒ ๑๒๖๓ ๑๒๖๔ ๑๒๖๕ ๑๒๖๖ ๑๒๖๗ ๑๒๖๘ ๑๒๖๙ ๑๒๗๐ ๑๒๗๑ ๑๒๗๒ ๑๒๗๓ ๑๒๗๔ ๑๒๗๕ ๑๒๗๖ ๑๒๗๗ ๑๒๗๘ ๑๒๗๙ ๑๒๘๐ ๑๒๘๑ ๑๒๘๒ ๑๒๘๓ ๑๒๘๔ ๑๒๘๕ ๑๒๘๖ ๑๒๘๗ ๑๒๘๘ ๑๒๘๙ ๑๒๙๐ ๑๒๙๑ ๑๒๙๒ ๑๒๙๓ ๑๒๙๔ ๑๒๙๕ ๑๒๙๖ ๑๒๙๗ ๑๒๙๘ ๑๒๙๙ ๑๓๐๐ ๑๓๐๑ ๑๓๐๒ ๑๓๐๓ ๑๓๐๔ ๑๓๐๕ ๑๓๐๖ ๑๓๐๗ ๑๓๐๘ ๑๓๐๙ ๑๓๑๐ ๑๓๑๑ ๑๓๑๒ ๑๓๑๓ ๑๓๑๔ ๑๓๑๕ ๑๓๑๖ ๑๓๑๗ ๑๓๑๘ ๑๓๑๙ ๑๓๒๐ ๑๓๒๑ ๑๓๒๒ ๑๓๒๓ ๑๓๒๔ ๑๓๒๕ ๑๓๒๖ ๑๓๒๗ ๑๓๒๘ ๑๓๒๙ ๑๓๓๐ ๑๓๓๑ ๑๓๓๒ ๑๓๓๓ ๑๓๓๔ ๑๓๓๕ ๑๓๓๖ ๑๓๓๗ ๑๓๓๘ ๑๓๓๙ ๑๓๔๐ ๑๓๔๑ ๑๓๔๒ ๑๓๔๓ ๑๓๔๔ ๑๓๔๕ ๑๓๔๖ ๑๓๔๗ ๑๓๔๘ ๑๓๔๙ ๑๓๕๐ ๑๓๕๑ ๑๓๕๒ ๑๓๕๓ ๑๓๕๔ ๑๓๕๕ ๑๓๕๖ ๑๓๕๗ ๑๓๕๘ ๑๓๕๙ ๑๓๖๐ ๑๓๖๑ ๑๓๖๒ ๑๓๖๓ ๑๓๖๔ ๑๓๖๕ ๑๓๖๖ ๑๓๖๗ ๑๓๖๘ ๑๓๖๙ ๑๓๗๐ ๑๓๗๑ ๑๓๗๒ ๑๓๗๓ ๑๓๗๔ ๑๓๗๕ ๑๓๗๖ ๑๓๗๗ ๑๓๗๘ ๑๓๗๙ ๑๓๘๐ ๑๓๘๑ ๑๓๘๒ ๑๓๘๓ ๑๓๘๔ ๑๓๘๕ ๑๓๘๖ ๑๓๘๗ ๑๓๘๘ ๑๓๘๙ ๑๓๙๐ ๑๓๙๑ ๑๓๙๒ ๑๓๙๓ ๑๓๙๔ ๑๓๙๕ ๑๓๙๖ ๑๓๙๗ ๑๓๙๘ ๑๓๙๙ ๑๔๐๐ ๑๔๐๑ ๑๔๐๒ ๑๔๐๓ ๑๔๐๔ ๑๔๐๕ ๑๔๐๖ ๑๔๐๗ ๑๔๐๘ ๑๔๐๙ ๑๔๑๐ ๑๔๑๑ ๑๔๑๒ ๑๔๑๓ ๑๔๑๔ ๑๔๑๕ ๑๔๑๖ ๑๔๑๗ ๑๔๑๘ ๑๔๑๙ ๑๔๒๐ ๑๔๒๑ ๑๔๒๒ ๑๔๒๓ ๑๔๒๔ ๑๔๒๕ ๑๔๒๖ ๑๔๒๗ ๑๔๒๘ ๑๔๒๙ ๑๔๓๐ ๑๔๓๑ ๑๔๓๒ ๑๔๓๓ ๑๔๓๔ ๑๔๓๕ ๑๔๓๖ ๑๔๓๗ ๑๔๓๘ ๑๔๓๙ ๑๔๔๐ ๑๔๔๑ ๑๔๔๒ ๑๔๔๓ ๑๔๔๔ ๑๔๔๕ ๑๔๔๖ ๑๔๔๗ ๑๔๔๘ ๑๔๔๙ ๑๔๕๐ ๑๔๕๑ ๑๔๕๒ ๑๔๕๓ ๑๔๕๔ ๑๔๕๕ ๑๔๕๖ ๑๔๕๗ ๑๔๕๘ ๑๔๕๙ ๑๔๖๐ ๑๔๖๑ ๑๔๖๒ ๑๔๖๓ ๑๔๖๔ ๑๔๖๕ ๑๔๖๖ ๑๔๖๗ ๑๔๖๘ ๑๔๖๙ ๑๔๗๐ ๑๔๗๑ ๑๔๗๒ ๑๔๗๓ ๑๔๗๔ ๑๔๗๕ ๑๔๗๖ ๑๔๗๗ ๑๔๗๘ ๑๔๗๙ ๑๔๘๐ ๑๔๘๑ ๑๔๘๒ ๑๔๘๓ ๑๔๘๔ ๑๔๘๕ ๑๔๘๖ ๑๔๘๗ ๑๔๘๘ ๑๔๘๙ ๑๔๙๐ ๑๔๙๑ ๑๔๙๒ ๑๔๙๓ ๑๔๙๔ ๑๔๙๕ ๑๔๙๖ ๑๔๙๗ ๑๔๙๘ ๑๔๙๙ ๑๕๐๐ ๑๕๐๑ ๑๕๐๒ ๑๕๐๓ ๑๕๐๔ ๑๕๐๕ ๑๕๐๖ ๑๕๐๗ ๑๕๐๘ ๑๕๐๙ ๑๕๑๐ ๑๕๑๑ ๑๕๑๒ ๑๕๑๓ ๑๕๑๔ ๑๕๑๕ ๑๕๑๖ ๑๕๑๗ ๑๕๑๘ ๑๕๑๙ ๑๕๒๐ ๑๕๒๑ ๑๕๒๒ ๑๕๒๓ ๑๕๒๔ ๑๕๒๕ ๑๕๒๖ ๑๕๒๗ ๑๕๒๘ ๑๕๒๙ ๑๕๓๐ ๑๕๓๑ ๑๕๓๒ ๑๕๓๓ ๑๕๓๔ ๑๕๓๕ ๑๕๓๖ ๑๕๓๗ ๑๕๓๘ ๑๕๓๙ ๑๕๔๐ ๑๕๔๑ ๑๕๔๒ ๑๕๔๓ ๑๕๔๔ ๑๕๔๕ ๑๕๔๖ ๑๕๔๗ ๑๕๔๘ ๑๕๔๙ ๑๕๕๐ ๑๕๕๑ ๑๕๕๒ ๑๕๕๓ ๑๕๕๔ ๑๕๕๕ ๑๕๕๖ ๑๕๕๗ ๑๕๕๘ ๑๕๕๙ ๑๕๖๐ ๑๕๖๑ ๑๕๖๒ ๑๕๖๓ ๑๕๖๔ ๑๕๖๕ ๑๕๖๖ ๑๕๖๗ ๑๕๖๘ ๑๕๖๙ ๑๕๗๐ ๑๕๗๑ ๑๕๗๒ ๑๕๗๓ ๑๕๗๔ ๑๕๗๕ ๑๕๗๖ ๑๕๗๗ ๑๕๗๘ ๑๕๗๙ ๑๕๘๐ ๑๕๘๑ ๑๕๘๒ ๑๕๘๓ ๑๕๘๔ ๑๕๘๕ ๑๕๘๖ ๑๕๘๗ ๑๕๘๘ ๑๕๘๙ ๑๕๙๐ ๑๕๙๑ ๑๕๙๒ ๑๕๙๓ ๑๕๙๔ ๑๕๙๕ ๑๕๙๖ ๑๕๙๗ ๑๕๙๘ ๑๕๙๙ ๑๖๐๐ ๑๖๐๑ ๑๖๐๒ ๑๖๐๓ ๑๖๐๔ ๑๖๐๕ ๑๖๐๖ ๑๖๐๗ ๑๖๐๘ ๑๖๐๙ ๑๖๑๐ ๑๖๑๑ ๑๖๑๒ ๑๖๑๓ ๑๖๑๔ ๑๖๑๕ ๑๖๑๖ ๑๖๑๗ ๑๖๑๘ ๑๖๑๙ ๑๖๒๐ ๑๖๒๑ ๑๖๒๒ ๑๖๒๓ ๑๖๒๔ ๑๖๒๕ ๑๖๒๖ ๑๖๒๗ ๑๖๒๘ ๑๖๒๙ ๑๖๓๐ ๑๖๓๑ ๑๖๓๒ ๑๖๓๓ ๑๖๓๔ ๑๖๓๕ ๑๖๓๖ ๑๖๓๗ ๑๖๓๘ ๑๖๓๙ ๑๖๔๐ ๑๖๔๑ ๑๖๔๒ ๑๖๔๓ ๑๖๔๔ ๑๖๔๕ ๑๖๔๖ ๑๖๔๗ ๑๖๔๘ ๑๖๔๙ ๑๖๕๐ ๑๖๕๑ ๑๖๕๒ ๑๖๕๓ ๑๖๕๔ ๑๖๕๕ ๑๖๕๖ ๑๖๕๗ ๑๖๕๘ ๑๖๕๙ ๑๖๖๐ ๑๖๖๑ ๑๖๖๒ ๑๖๖๓ ๑๖๖๔ ๑๖๖๕ ๑๖๖๖ ๑๖๖๗ ๑๖๖๘ ๑๖๖๙ ๑๖๗๐ ๑๖๗๑ ๑๖๗๒ ๑๖๗๓ ๑๖๗๔ ๑๖๗๕ ๑๖๗๖ ๑๖๗๗ ๑๖๗๘ ๑๖๗๙ ๑๖๘๐ ๑๖๘๑ ๑๖๘๒ ๑๖๘๓ ๑๖๘๔ ๑๖๘๕ ๑๖๘๖ ๑๖๘๗ ๑๖๘๘ ๑๖๘๙ ๑๖๙๐ ๑๖๙๑ ๑๖๙๒ ๑๖๙๓ ๑๖๙๔ ๑๖๙๕ ๑๖๙๖ ๑๖๙๗ ๑๖๙๘ ๑๖๙๙ ๑๗๐๐ ๑๗๐๑ ๑๗๐๒ ๑๗๐๓ ๑๗๐๔ ๑๗๐๕ ๑๗๐๖ ๑๗๐๗ ๑๗๐๘ ๑๗๐๙ ๑๗๑๐ ๑๗๑๑ ๑๗๑๒ ๑๗๑๓ ๑๗๑๔ ๑๗๑๕ ๑๗๑๖ ๑๗๑๗ ๑๗๑๘ ๑๗๑๙ ๑๗๒๐ ๑๗๒๑ ๑๗๒๒ ๑๗๒๓ ๑๗๒๔ ๑๗๒๕ ๑๗๒๖ ๑๗๒๗ ๑๗๒๘ ๑๗๒๙ ๑๗๓๐ ๑๗๓๑ ๑๗๓๒ ๑๗๓๓ ๑๗๓๔ ๑๗๓๕ ๑๗๓๖ ๑๗๓๗ ๑๗๓๘ ๑๗๓๙ ๑๗๔๐ ๑๗๔๑ ๑๗๔๒ ๑๗๔๓ ๑๗๔๔ ๑๗๔๕ ๑๗๔๖ ๑๗๔๗ ๑๗๔๘ ๑๗๔๙ ๑๗๕๐ ๑๗๕๑ ๑๗๕๒ ๑๗๕๓ ๑๗๕๔ ๑๗๕๕ ๑๗๕๖ ๑๗๕๗ ๑๗๕๘ ๑๗๕๙ ๑๗๖๐ ๑๗๖๑ ๑๗๖๒ ๑๗๖๓ ๑๗๖๔ ๑๗๖๕ ๑๗๖๖ ๑๗๖๗ ๑๗๖๘ ๑๗๖๙ ๑๗๗๐ ๑๗๗๑ ๑๗๗๒ ๑๗๗๓ ๑๗๗๔ ๑๗๗๕ ๑๗๗๖ ๑๗๗๗ ๑๗๗๘ ๑๗๗๙ ๑๗๘๐ ๑๗๘๑ ๑๗๘๒ ๑๗๘๓ ๑๗๘๔ ๑๗๘๕ ๑๗๘๖ ๑๗๘๗ ๑๗๘๘ ๑๗๘๙ ๑๗๙๐ ๑๗๙๑ ๑๗๙๒ ๑๗๙๓ ๑๗๙๔ ๑๗๙๕ ๑๗๙๖ ๑๗๙๗ ๑๗๙๘ ๑๗๙๙ ๑๘๐๐ ๑๘๐๑ ๑๘๐๒ ๑๘๐๓ ๑๘๐๔ ๑๘๐๕ ๑๘๐๖ ๑๘๐๗ ๑๘๐๘ ๑๘๐๙ ๑๘๑๐ ๑๘๑๑ ๑๘๑๒ ๑๘๑๓ ๑๘๑๔ ๑๘๑๕ ๑๘๑๖ ๑๘๑๗ ๑๘๑๘ ๑๘๑๙ ๑๘๒๐

ซึ่งข้าพเจ้าได้ ปฏิเสธไปนั้น. ถ้าบังเอิญ พวกเขาได้ทราบ. ว่าข้าพเจ้าได้ ตอบปฏิเสธ. ว่าข้าพเจ้าไม่ยอม ไปกับเขา. ก็จะทำให้ เขาเกิดความ เสียใจ. เขาจะหาว่า ข้าพเจ้าไม่ รักเขา. ไม่ปรารถนาดีต่อเขา. ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงได้ ตอบตกลง ไปกับเขา. ในวันรุ่งขึ้น. ซึ่งเป็นวันที่ 1 เดือน มิถุนายน. ค.ศ. 1969. ข้าพเจ้าได้ ไปที่บ้านของ เขา. ตามที่ได้ นัดหมายกันไว้. เขาได้ขับรถ ยนต์ มารับข้าพเจ้า. ที่บ้านพัก. ของข้าพเจ้า. ในเวลาประมาณ 10.00 น. ของวันนั้น. ข้าพเจ้าได้ ขึ้นรถยนต์ ของเขา. ไปด้วยกัน. ในรถยนต์ ของเขา. มีเพื่อนๆ ของเขา. ไปด้วยกัน. อีกหลายคน. ข้าพเจ้าได้ ไปนั่งอยู่ ข้างๆ เขา. ในรถยนต์. ส่วนเพื่อนๆ ของเขา. ก็ได้ ไปนั่งอยู่ ข้างหลัง. ในรถยนต์. ข้าพเจ้าได้ ถามเขาว่า. เราจะไปไหนกัน. เขาได้ตอบว่า. เราจะไปเที่ยว ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ข้าพเจ้าได้ ถามเขาต่อไป. ว่าเราจะไปกัน กี่วัน. เขาได้ตอบว่า. เราจะไปกัน 2 วัน. ข้าพเจ้าได้ ถามเขาต่อไป. ว่าเราจะไปกัน กี่คน. เขาได้ตอบว่า. เราจะไปกัน 6 คน. ข้าพเจ้าได้ ถามเขาต่อไป. ว่าเราจะไปกัน ด้วยรถยนต์ กี่คัน. เขาได้ตอบว่า. เราจะไปกัน 2 คัน. ข้าพเจ้าได้ ถามเขาต่อไป. ว่าเราจะไปกัน ด้วยรถยนต์ คันใดบ้าง. เขาได้ตอบว่า. เราจะไปกัน ด้วยรถยนต์ ของเขา. และรถยนต์ ของเพื่อนเขา. ข้าพเจ้าได้ ถามเขาต่อไป. ว่าเราจะไปกัน ที่ไหนบ้าง. เขาได้ตอบว่า. เราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ข้าพเจ้าได้ ถามเขาต่อไป. ว่าเราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ที่ไหนบ้าง. เขาได้ตอบว่า. เราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ที่โรงแรม ที่ชื่อว่า. โรงแรมรอยัล. ข้าพเจ้าได้ ถามเขาต่อไป. ว่าเราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ที่โรงแรม ที่ชื่อว่า. โรงแรมรอยัล. กี่ห้อง. เขาได้ตอบว่า. เราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ที่โรงแรม ที่ชื่อว่า. โรงแรมรอยัล. 2 ห้อง. ข้าพเจ้าได้ ถามเขาต่อไป. ว่าเราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ที่โรงแรม ที่ชื่อว่า. โรงแรมรอยัล. 2 ห้อง. ห้องละกี่คน. เขาได้ตอบว่า. เราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ที่โรงแรม ที่ชื่อว่า. โรงแรมรอยัล. 2 ห้อง. ห้องละ 3 คน. ข้าพเจ้าได้ ถามเขาต่อไป. ว่าเราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ที่โรงแรม ที่ชื่อว่า. โรงแรมรอยัล. 2 ห้อง. ห้องละ 3 คน. ห้องไหนบ้าง. เขาได้ตอบว่า. เราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ที่โรงแรม ที่ชื่อว่า. โรงแรมรอยัล. 2 ห้อง. ห้องละ 3 คน. ห้องที่ 1 และห้องที่ 2. ข้าพเจ้าได้ ถามเขาต่อไป. ว่าเราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ที่โรงแรม ที่ชื่อว่า. โรงแรมรอยัล. 2 ห้อง. ห้องละ 3 คน. ห้องที่ 1 และห้องที่ 2. ใครอยู่ ห้องที่ 1 บ้าง. เขาได้ตอบว่า. เราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ที่โรงแรม ที่ชื่อว่า. โรงแรมรอยัล. 2 ห้อง. ห้องละ 3 คน. ห้องที่ 1 และห้องที่ 2. ใครอยู่ ห้องที่ 1 บ้าง. ข้าพเจ้าอยู่ ห้องที่ 1. ข้าพเจ้าได้ ถามเขาต่อไป. ว่าเราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ที่โรงแรม ที่ชื่อว่า. โรงแรมรอยัล. 2 ห้อง. ห้องละ 3 คน. ห้องที่ 1 และห้องที่ 2. ใครอยู่ ห้องที่ 1 บ้าง. ข้าพเจ้าอยู่ ห้องที่ 1. ใครอยู่ ห้องที่ 2 บ้าง. เขาได้ตอบว่า. เราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ที่โรงแรม ที่ชื่อว่า. โรงแรมรอยัล. 2 ห้อง. ห้องละ 3 คน. ห้องที่ 1 และห้องที่ 2. ใครอยู่ ห้องที่ 1 บ้าง. ข้าพเจ้าอยู่ ห้องที่ 1. ใครอยู่ ห้องที่ 2 บ้าง. เขาอยู่ ห้องที่ 2. ข้าพเจ้าได้ ถามเขาต่อไป. ว่าเราจะไปกัน ที่ชายทะเล. ที่เมืองพัทยา. ที่โรงแรม ที่ชื่อว่า. โรงแรมรอยัล. 2 ห้อง. ห้องละ 3 คน. ห้องที่ 1 และห้องที่ 2. ใครอยู่ ห้องที่ 1 บ้าง. ข้าพเจ้าอยู่ ห้องที่ 1. ใครอยู่ ห้องที่ 2 บ้าง. เขาอยู่ ห้องที่ 2. ใครอีกบ้าง. เขาได้ตอบว่า. เ

ແຂນ ສ ຂວັນ. ຕ ລາວ. ວ່າ ພາສີ. ແລະ ຖ້າ ມີ ຄົນ ເຈັບ ທີ່ ເຈັບ ກະທັນ ຫັນ
ຄື ທ່ານ ເຫລົ່ານ ລາວ ໃຫ ປ່ານ ບ່ ທລ ໃຫ ທ່ານ ຜູ້ ນັ້ ທ ນ ບ່ ? ແລ ກ ນ ທ ຖ ທ ນ
ແລ ເຈ ນ. ເພ ຕ ຜ ທ ເ ນ : ເ ໃ ທ ຫ ທ . ແ ຕ ຕ ເ ທ ນ ນ ນ ທ .
ນ ທ ທ . ນ ນ ຕ ແ ນ ເ ນ ນ ? ເ ທ ທ . ເ ທ ທ ນ ນ ນ ນ ນ ນ ນ ນ
ທ ທ ທ ນ ນ ນ ນ ນ ນ ນ ນ

ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการเลี้ยงไก่ไข่ ได้แก่ อาหารไก่ไข่ ซึ่งมีทั้งชนิดผงและชนิดเม็ด ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เลี้ยงแต่ละราย ซึ่งอาหารไก่ไข่ที่ใช้เลี้ยงนั้นจะมีราคาแพงกว่าอาหารไก่ชนิดอื่น ๆ เพราะต้องมีการผสมวิตามินและแร่ธาตุต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับไก่ไข่ในแต่ละช่วงอายุ ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามช่วงอายุของไก่ไข่ ตั้งแต่ลูกไก่ รุ่น และไก่ไข่

ಅವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಮೂರು ಜನ ಮಕ್ಕಳು. ಒಬ್ಬ ಮಗ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಮಾತ್ರ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಳು. ಉಳಿದವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಬಂದಾಗ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮ ಸಡಗರ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಪ್ರಸನ್ನ ಬಹಳ ಸಾತ್ವಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ಹುಡುಗ. ಅವನಿಗೆ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಕೋಪ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

(4) ಮಾಗಿದ ಎಲೆ. ಗುಡಿ ಬೀಳಲಿ.

ಪ್ರಸನ್ನ ಮತ್ತು ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸೇರಿ ಒಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ಆಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಆ ನಾಟಕದ ಹೆಸರು "ಮಾಗಿದ ಎಲೆ. ಗುಡಿ ಬೀಳಲಿ". ಈ ನಾಟಕವು ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕವಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ದಂಪತಿಗಳ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಮೂರು ಜನ ಮಕ್ಕಳು. ಅವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಒಂದು ಹೊರೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಅವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ದೇವರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ನಾಟಕವು ಒಂದು ಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಏನೆಂದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ನಮಗಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಬಹಳಷ್ಟು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ನೀಡಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿರಲು ಬಿಡಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಈ ನಾಟಕವು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವರು ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಭಾವುಕರಾದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಈ ನಾಟಕವು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಅದು ಏನೆಂದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ನಮಗಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಬಹಳಷ್ಟು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ನೀಡಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿರಲು ಬಿಡಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

(5). ประเพณีหญิงสาว ๒๓ หมุ่ม.

ตามประเพณี ๒๓ แม้ว. พวกคนหนุ่มบ่าวมีสติที่เข้าไปในบ่อนบอน ๒๓ สาวได้เมื่อเวลาค่ำคืนที่ผ่านมาบอนหลับแล้ว. แต่ตัวทำรูปๆ ผู้ญาติผู้ผ่านจะว่าประมาณดูผู้ผ่าน. และเขาจะไล่เร่าออกพอกทันที เมื่อบ่าวเข้าไปเฝ้าบ่อนบอนสาวแล้ว มีแบบทุกที่เขาเร่ดวยทุกมาเป่า เพื่อสแดงกามรักและกามสันหนา ระหว่างแม่นทุกบ้านเท่าบ้าน. และเมื่อสาวบ้านได้ดีนี้ ขึ้นและรู้จักว่าแม่นใส แล้วผู้สาวมักแล้วได้บอนบำ ผู้สาวบ่มักแล้วจำเป็นไปบ่อนใหม่ อีกหลีกับไปหาน ผู้สาวบ่มักแล้ว บ่มีสิ่งทำผิดที่จะต่ำสู้หลีเร่ดแบวใดเพื่อจะได้สาว. บอกจากสาว อายุขาดเท่าบ้าน.

(6). ปีใหม่. ๒๓ แม้ว.

เมื่อเฝ้าเดือน JANAURY. ขึ้นปีๆ ค่ำทุกๆ มีแม่นปีใหม่แม้วทั่วไป. ภอ่นจะเฝ้าปีใหม่ทุกเรือนใดตัวดูมหา. เข้าปาอาหาน พื้นบ้าทุกปาๆ ที่เร่าตัวกามมาเกี่ยวไว้ สำลับใช้ในระหว่างปีใหม่. ผู้เฝ้ามีแล้วก็มีกามข้าไก่หลีหมูเป็นจำนวนหลวงหลาย. และคนเฝ้ามีแต่ทุ่วหากาม กันเหล้ากันยา. พักพอนสันหนา กามทุกบ่อน. เอาแต่ใจหาก. งาน ทุกสิ่งปาๆ ไว้หมด. บ่เร่ดหยู่. มีแต่กามหลบี้. สวนเด็กบอ้ยผู้ชาย หลบี้หมากคำหลีแบวอื่น. สวนเด็กบุ่มหมี้หมากบาล. ที่เขาเจ้าหายบี้เอง. แต่ผู้บ่าวปู่สอยๆ. แล้วผู้สาวมีสติเอาหมากบาลให้เขาใยบกาน และกาน. ผู้ผู้สาวมากผู้ใดให้เอาบาล ๒๓ ตัวให้ผู้บ้านแล้วก็หมี้ใส่กาน. เมื่อเขาหมี้บาล. บ้านเขาได้มีเวลาสันหนากับปาๆ เปิดอักเปิดใจ. ปู่ในปีใหม่บ้านหนุ่มสาวและบ่าวได้แต่งงาน และเอาคนเป็นจำนวนมากมาย. กามหลบี้เอาทุกคนว่าปากหลบี้. สิบมีก็ได้. บ่มีบ้านหา. สวนคนเฝ้าบ้านได้เอ็นสีมา และลูกสีไว้ในหาน เป็นเวลาสามวัน. แล้วก็ปอ่ยสีเหล่าบ้านไป. เป็นสีผ่านแม่ สีเรือนหลีสีที่เขาเจ้าลูกทุกปาๆ. และตามทัมะดาคนแม้วบ่มีขุน

ใจ ที่ใหญ่ กว่า ผม ปีใหม่ - และ ยัง ชุม ทาง จาก ชาว ชุม ปีใหม่ เท่า นั้น ใน รอบ ปี ใจ. และ ปีใหม่ นี้ ยัง ที่ ที่ ก่อน นั้น. เมื่อ ใจ ถาม เรื่อง และ ถาม ย้ำ ถึง ท่าน ให้ ชุม ถาม เพื่อ ต้อน รับ ปีใหม่. ถาม ถึง แม่ ใจ ว่า - แต่ ผู้ ใน เมือง ชั้น นั้น ก็ แม่ เป็น ลิง ผู้ ป่า ดิบ และ บ้าน ชั้น เมือง ใหญ่. พวก จีน ที่ ใจ ได้ เรียน พวก บ้าน อยู่. แม่. แปว่า. ลิง ผู้ ป่า. ตลิ ลิง ผู้ ใน ชั้น ลิง.

(7). ภาษา ใน ภาษา เขียน ป่อย

ยา แก้ ไข้ นี้ แม่ ผู้ ใน ป่า ดิบ เท่า นั้น. เมื่อ เรา ไป หา ใจ แล้ว ก่อน ก่อน ใน แม่ ถาม และ เรา ก็ ให้ แม่ ก็ ดี. แล้ว ก่อน เรา ถาม ที่ ใน. ข้อ ถาม นี้ ถาม ถึง แล้ว ใน ถาม เรา. แม่ ถาม ว่า (แก้ ไข้) รูป ร่าง เป็น แบบ นี้

ดอก นี้. ใช้ ถาม ยา ถาม ถึง.

(ต้น สี.) (ราก ลำ.) แม่ เป็น เครื่อง ผู้ ถาม ถึง ใน ป่า.

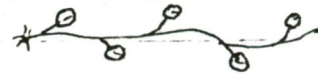

ผู้ ว่า (ดอก เพื่อ ถาม) ที่ ถาม ถึง ก็ ถาม ถึง ก็ ถาม ถึง.

(8). ภาษา แก้ ไข้ ยา ถาม. เรื่อ ก่อ ถึง ถาม แม่ เขียน หนัง สือ. นี้ ยา ถาม ถึง นี้.

ผู้ ว่า (จีน ถาม ถาม) เป็น ยา แม่ เขียน หนัง สือ ที่ ผู้ ใน ป่า. หนัง ใหญ่ เท่า ถาม บ้าน ที่.

(9). ยา แก้ ไข้. ใน เมื่อ เรา รู้ สึก ว่า จะ เป็น ไข้ แล้ว ถ้า เรา ยา ถาม ถึง ปี ใหม่ ก่อน ถาม ถึง ให้ ถึง. บ่ แม่ ที่ ไข้ ถึง ก่อน ก่อน ถึง ถาม ไป ใน เวลา ถาม ถึง.

ข้อ 2. ยา ลูก นี้. ยา ที่ ถาม ยา แก้ ไข้ ใน ถึง ที่ 2 ผู้ เก็บ ก่อน ใน ป่า ดิบ

1- 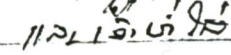 ผู้ ใน แก้ ไข้ ถาม ถึง. ผู้ ถึง แม่ เป็น ถาม เรา เขา แล้ว ถาม. ถาม ถึง ให้ ถึง และ เขา ก่อน ที่ ใน ถึง ถึง ผู้ เก็บ ให้ ถึง ถึง ถาม ผู้ เรา ถาม ถึง ถาม ถึง เขา เขา ถึง ถึง ถึง ถึง. แม่ เรา ถาม ที่ ถึง ที่ ถึง ถึง ถึง ถึง

เราไปเรียนดีเพื่อสอบที่ชั้นมัธยมปีที่ 1. แล้วเราก็เพื่อนกัน
แต่บางครั้งเราก็ทะเลาะกัน. ที่เราทำให้เขาเสียใจ. ก็ไปรังแกเขาบ้างเป็น
(10) ครั้งคราว เช่น ล้อเขาเป็นเวลาเขาพูดไม่ชัด
การเป็นคนอ้วน สิ่งที่ฉันก็ทำแล้วไม่ได้ทุกสิ่งทุกอย่าง
และไม่รู้ว่าจะทำอะไรดีกับอ้วนดี. ฉันขอแก้ตัวนี้.

1. 2. 3. 4

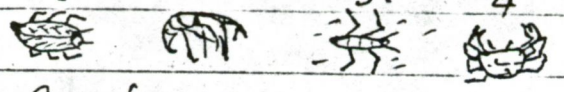

จำนวน 4 ข้อนี้ มาประกอบ
[redacted]. และเราก็ได้รับคำสอนว่า เราก็ต้องรักษาพูดเพราะกับเขา
ถูกเวลาและรู้จักกาลเทศะ. ตามแบบอย่างที่ดีๆ แก่.
ข้อที่ 1. แน่ะ แบบที่ผู้ใหญ่ได้สอนว่า ควรพูดจาอ่อนหวาน. ไม่ควรเป็นคำหยาบ
คายหรือดูถูกเหยียดหยามเขา. ไม่ว่าเขาจะเป็นใครก็ตาม. และเราก็ต้องรู้จักกาลเทศะ
ที่จะพูดกับเขาด้วย.
ข้อที่ 2. ก็คือ. ถูกกาลเทศะที่เราจะพูดนั่นเอง. ไม่ใช่ว่าเราจะพูดอะไรก็ได้
ตามใจชอบ. ถูกแบบนี้ควรพูดจาอ่อนหวาน. ไม่ควรพูดคำหยาบคายหรือดูถูกเหยียดหยาม
ที่จะทำให้เขาเสียใจมากเกินไป.
ข้อที่ 3. ก็คือ. แน่ะแบบที่ควรพูดกับเขาอย่างอ่อนหวาน. ไม่ควรพูดจาหยาบคาย
ดูถูกเหยียดหยามเขาเกินไป และไม่ว่าเขาจะเป็นใครก็ตาม. ควรให้เกียรติเขาด้วย
ก็ไม่ควรพูดจาหยาบคาย. และเราก็ต้องรู้จักกาลเทศะด้วย. ไม่ใช่ว่าเราจะพูดอะไรก็ได้
ตามใจชอบ. ควรจะเลือกพูดในสิ่งที่ดีๆ ที่ไม่ทำให้เขาเสียใจมากเกินไป.
ข้อที่ 4. ก็คือ. แต่ผู้ใหญ่ก็ได้สอนว่าควรพูดจาอ่อนหวานเท่านั้น.
ควรเลือกพูดในสิ่งที่ดีๆ ที่ไม่ทำให้ใครเสียใจมากเกินไป. เพราะผู้ใหญ่ได้สอนสั่งเรา
และสั่งสอนเราอยู่เสมอ.

เมื่อเราเรียนข้อ 4. นี้มาแล้ว ก็เราก็ต้องรักษาคำพูดของเรา, เพื่อให้ใครเขาเชื่อถือเรา
และการกระทำของเราเป็นที่น่ายกย่องชมเชย.

ผู้ชมเรื่องราว ภัวยาว อายุ 27 ปี ปะจุบัน.
ผู้ให้เรื่องราว มี. คี. ผ่าเก๊า เจ้าขาว - อายุ 55 ปี ปะจุบัน.
เมื่อเวลาชม - วันที่ 21/1/76 ที่บ้าน ดอง ปะเทศไทย.
แขวงฆ้าราบ เมืองฆ้าขาว. เพราะว่าคับเขาลื่นนี้ได้ลับหนี
มาจากปะเทศลาว. เป็นสูบอัพพะยับยู่บนดอง.
ตามยู่ในเรื่องนี้. แม่นตามผ่าเก๊าเจ้าขาว. ได้รู้และจำได้เท่า
นั้น. เพราะลาวบ่รู้หนังสือ และจำอะดีตบ่ได้ดีปานใด. ในอาดีต
สมัยก่อนจำบ่ แจมแจ้งดี. แต่ผู้ชมจะยืนยาบว่าแม่นเรื่องจำ
ทุกปะการ. บ่มีบ่อนใด ที่ผู้ชมแดงเอง. ถ้ามีอันใด. ที่
เป็นความสับใจ ขอท่านผู้อ่าน แล้วครูบา ดีดีมาก็ได้ จะได้แนะ
นำอีกดอย.

ขอให้ท่านผู้อ่าน จัดจำไว้ใจดี.

ภัวยาว จัดเมื่อวันที่ 16/1/76.